

Objímající soudce

Leo Shapiro je penzionovaný soudce. Je jedním z těch, kteří nesmírně milují lidi. V určitém okamžiku své kariéry Lee zjistil, že největší silou vůbec je láska, a proto se stal "objímačem". Každému začal nabízet objetí. Kolegové mu proto začali přezdívat "objímající soudce" (snad jako opak popravujícího soudce). Na auto si vylepil nápis "Nenarážej do mě - obejmi mě!"

Asi před šesti lety Lee vymyslel **objímací soupravu**. Na ní je napsáno "**Srdce za objetí**". Uvnitř má třicet červených krajkových srdíček se špendlíkem na připevnění na rubu. Lee vezme objímací soupravu, vydá se do ulic a nabízí lidem červené srdíčko výměnou za objetí.

Lee se tím tak proslavil, že ho často zvou na programové konference a shromáždění, aby tam přednesl své poselství o bezpodmínečné lásce. Na konferenci v Saň Francisku mu štáb místní televize namítl: "**Ono je jednoduché objímat lidi, kteří přišli sem na konferenci. Ale ve skutečném světě to nikdy nemůže fungovat.**"

Vyzvali Lea, aby se pokusil obejmout několik lidí venku na ulici. Tak se Lee s doprovodem televizního štábu vydal do ulic San Franciska. Jako první oslovil kolemjdoucí ženu.

"Dobrý den, jsem Lee Shapiro, objímající soudce. Rozdávám tahle srdíčka výměnou za objetí." "Proč ne?" odpověděla. "To bylo

Slepičí polévka pro duši→

Jack Canfield, Mark Victor Hansen

příliš lehké," poznamenal komentátor místní televize. Lee se rozhlédl kolem. Uviděl hlídačku parkoviště, které právě vynadal majitel BMW, protože mu napsala pokutu za překročení parkovací doby. Lee k ní rázně zamířil s kameramanem v patách a řekl: **"Zdá se mi, že by vám objetí udělalo dobře. Já jsem objímající soudce a rád bych vám jedno objetí věnoval."** Přijala ho.

Televizní komentátor sáhl po svém nejtěžším kalibru. "Podívejte, právě jede autobus. Řidiči autobusů jsou ti nejotrlejší, nejprotivnější, nejzlostnější lidé z celého Saň Franciska. Zkusme, jestli se vám podaří jednoho z nich obejmout." Lee na výzvu přistoupil.

Když autobus zastavil u chodníku, Lee oslovil řidiče:

"Dobrý den, jsem Lee Shapiro, objímající soudce. Vaše práce musí být hrozně stresující. Já dnes nabízím lidem objetí, abych jim tu zátěž trochu ulehčil. Můžu vás obejmout?"

Stodevadesáticentimetrový a dobře stokilový řidič vstal ze sedadla, vystoupil z autobusu a řekl: "Proč ne?"

Lee ho objal, dal mu srdíčko a zamával odjíždějícímu autobusu na rozloučenou. Televizní štáb zůstal němě stát. Nakonec komentátor prohlásil: "Musím přiznat, že to nechápu."

Jednoho dne se na prahu Leeova domu objevila jeho přítelkyně Nancy Johnsonová. Nancy je profesionální klaun a stála tam v pracovním: v kostýmu a naličená jako na představení. **"Lee,**

popadni své objímací soupravy a půjdeme do domova pro postižené."

Když dorazili do domu, začali rozdávat pacientům klaunské čepice, srdíčka a objetí. Lee se zpočátku necítil ve své kůži. **Ještě nikdy se neobjímal s lidmi, kteří jsou nevléčitelně nemocní, silně retardovaní nebo ochrnutí na celém těle.** Bylo to opravdu náročné. Ale za chvíli se do toho s Nancy vpravil a spolu se stále delším průvodem lékařů, sester a sanitářů putovali z oddělení na oddělení. O několik hodin později zbývalo už jen jedno, poslední oddělení. Žilo v něm čtyřiatřicet nejtěžších případů, jaké kdy Lee viděl. Pohled na ně byl tak smutný, že to Leovi trhalo srdce. Ale přišli sem s Nancy proto, aby se podělili o lásku a něco pro ty lidi udělali, a tak se vydali na cestu po pokojích. Doprovázel je zástup lékařského personálu se srdíčky na límcích a s papírovými čepicemi na hlavách.

Jako poslední obyvatel pokoje zbýval **Leonard**. Měl na sobě velký bryndák, na který mu stékaly sliny. Lee viděl, jak si ho Leonard pomalu mokří, a řekl: "**Pojď, Nancy, ten nás vůbec nevnímá.**" Odpověděla: "**No tak, Lee. Je to přece také lidská bytost.**" A posadila Leonardovi na hlavu klaunskou čepici. Lee vzal jedno ze svých červených srdíček a připíchl je na Leonardův bryndák. Zhluboka se nadechl, sklonil se a přitiskl Leonarda k sobě.

Leonard se z ničeho nic rozkřičel: "Eeeeh! Eeeeh!" Několik dalších pacientů začalo bouchat různými předměty o sebe. Lee se otočil na personál, aby mu vysvětlili, co se děje, ale všichni

Slepičí polévka pro duši→

Jack Canfield, Mark Victor Hansen

lékaři, sestry i sanitáři plakali. Lee se zeptal vrchní sestry: "Co se děje?"

Na její odpověď Lee nikdy nezapomene: "Poprvé za třiadvacet let vidíme, že se Leonard směje." Změnit něco v životě ostatních lidí je tak jednoduché.

Jack Canfield a Mark V. Hansen

Slepičí polévka pro duši→

Jack Canfield, Mark Victor Hansen